

Jeg vil gerne spørge den højtærede Marineminister, hvorledes det forholder sig, om det er med hans Billigelse, at noget saadant finder Sted. Det berøver Mandskabet en ikke uvæsentlig Del af deres Fritid, nemlig hele Søndag Formiddag til Kl. 1 og 1½. Langt bedre vilde det være, at give dem almindelig Fritid Søndag Formiddag, saa var der ikke det allermindste i Vejen for, at Marinesoldaterne kunne gaa i Kirke i Kjøbenhavn, hvor der er et Utal af Kirker og en Masse Præster, og enhver Marinesoldat kan efter sin religiøse Overbevisning søge til den Kirke, han vil. Men en Tvangskirkegang, hvortil Marinesoldaterne kommanderes af Underofficerer og Officerer, hvor det naturligvis ikke gaar saa særdeles alvorligt til, og hvor de paa de bageste Rækker, efter hvad der fortælles mig, tager sig en Lur, hvis de paa nogen Maade kunne — jeg ved, at Underofficererne have den Pligt, som Kirkebetjentene i gamle Dage under Frederik VI., at gaa omkring og vække de alt for søvnige Soldater — en saadan Tvangskirkegang er ikke opbyggelig og forekommer mig aldeles ikke at være paa sin Plads i 1902. Fromheden breder sig. Man kommer sommetider til at tænke paa, om ikke de bekendte gamle Bogstaver R. F. P., som Lægfolk i gamle Dage udlagde som: Riget fattes Penge, men som nok paa Latin skal betyde: Fromhed styrker Riget, til Dels gælde nu. Der synes at blive lagt stærk Vægt paa Fromheden til at raade Bod paa den Pengemangel, paa den Nød og Arbejdsløshed, paa de uheldige sociale Forhold, der i kun alt for høj Grad findes i det nuværende Samfund. Jeg finder paa Finansloven et Forslag, der ogsaa er meget fromt. Det stammer dog — eller maaske er det netop fordi, det stammer fra den højtærede Justitsminister. Det er et Forslag om Bevilling til 600 Ny Testamenter og 200 ny Salmebøger til Fangerne i Horsens Tugthus og Vridsløselille. Jeg skal nu lade være det usagt om, hvorvidt denne Bevilling vil bidrage i høj Grad til at forbedre Fangerne. Jeg har den Fornemmelse, at det vistnok er en Overtro, at man bliver bedre ved at komme i Forbedringshuset; i Reglen bliver Folk værre der, selv om de læse aldrig saa mange Ny Testamenter og ny Salmebøger.

Jeg vil gerne dvæle en lille Smule ved denne Sag, blandt andet paa Grund af dens Motivering. Motiveringen er, i hvert Fald for en Del af Salmebøgerne og de Ny Testamenter, den, at Antallet af Fangerne er stærkt stigende i de sidste Aar. Dermed motiveres ogsaa forøget Krav om Medhjælp til Opsynet i Vridsløselille, og det hedder i Anmærkningerne, at i de sidste Aar er Fangetallet i Vridsløselille og Horsens Strafanstalt, og ganske særligt i førstnævnte Strafanstalt, steget i overordentlig Grad, og Vridsløselille Strafanstalt er til Stadighed overfyldt, saa at hyppige Overflytninger til Horsens Strafanstalt af Fanger have været nødvendige. Det er jo et meget sørgeligt Tidens Tegn, at vore Fængsler overfyldes. Det er et af de Tegn paa daarlige Tider og nedadgaaende Konjunkturer, som ogsaa Staten mærker. Den har mærket de dalende Toldindtægter og de nedadgaaende Jernbaneindtægter, den faar forøgede Udgifter gennem Fængslernes Overfyldning, der er ingen Tvivl om, at naar Fængslerne overfyldes særlig i de sidste Aar, saa hænger det sammen med de daarlige Tider. Statistiken viser os, at der er nøje Sammenhæng mellem de sociale Kaar og Forbrydelsernes Antal. I Udlandet har man godtgjort, at der er et aldeles nøjagtigt Forhold mellem Kornprisernes Højde og Forbrydelsernes Antal. Der aabenbarer sig ogsaa et aldeles nøje Forhold mellem visse Forbrydelsers, særlig Ejendomsforbrydelsernes, Antal og saa de nedadgaaende eller opadgaaende Tider. Bedre end at foreslaa en forøget Medhjælp og Ny Testamenter og Salmebøger — hvad der maaske ikke kan undgaas — bedre end at gøre noget, der maa give Udgifter, vilde det ganske sikkert være, at Staten anvendte al sin Kraft paa i saa høj Grad, som muligt, at raade Bod paa de daarlige Tider, at forebygge den Arbejdsløshed og de elendige sociale Vilkaar, hvoraf Forbrydelserne udspringe.

Et af de aller uhyggeligste Tegn i Nutiden er jo det stigende Antal af Børneforbrydelser. Der er i vore Tider mange lyse Fremgangslinier, som man med Glæde og Stolthed kan betragte, naar man ser paa Nutidens Kulturudvikling, men der er ogsaa enkelte sorte Tilbagegangslinier, og